

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Dalawampu't Siyam

Ang Piging ni Belsasar at ang Oras ng Propesiya: Pagbubunyag ng Batas ng Linggo, ng Pagkabagsak ng Babilonia, at ng Huling Krisis

Jeff Pippenger

2023-12-24

Ang piging ni Belshazzar ay kinikilala ang “oras” ng batas sa Linggo, ngunit ibinibigay nito ang diin sa paghatol sa Republikanong sungay. Ang ginintuang larawan ni Nebuchadnezzar sa ika-tatlong kabanata ng Daniel ay inilalahad ang gayunding kasaysayan sa konteksto ng tapat na bayan ng Diyos, na saka itinataas bilang isang watawat. Ang ika-anim na kabanata ng Daniel ay tumutukoy sa gayunding linya, ngunit tinatalakay ang papel ng Protestanteng sungay. Si Belshazzar ay kumakatawan sa “estado,” at tinawag niya ang isang libo sa kaniyang “mga panginoon.”

Si Belsasar na hari ay naghanda ng isang dakilang piging para sa isang libong mga panginoon niya, at uminom ng alak sa harap ng mga iyon. Si Belsasar, samantalang tinitikman niya ang alak, ay nag-utos na dalhin ang mga sisidlang ginto at pilak na kinuha ng kanyang ama na si Nebukadnezzar mula sa templo na nasa Jerusalem; upang ang hari, at ang kanyang mga prinsipe, ang kanyang mga asawa, at ang kanyang mga babae, ay makainom doon. Nang magkagayon, dinala nila ang mga sisidlang ginto na kinuha mula sa templo ng bahay ng Diyos na nasa Jerusalem; at ang hari, at ang kanyang mga prinsipe, ang kanyang mga asawa, at ang kanyang mga babae, ay uminom sa mga yaon. Uminom sila ng alak, at pinuri ang mga diyos na yari sa ginto, at sa pilak, sa tanso, sa bakal, sa kahoy, at sa bato. Sa oras ding yaon ay lumitaw ang mga daliri ng kamay ng isang tao, at sumulat sa tapat ng kandelerero sa palitada ng pader ng palasyo ng hari; at nakita ng hari ang bahaging yaon ng kamay na sumusulat. Daniel 5:1-5.

Ang bilang na "sampu" ay kumakatawan sa dragon, at ang isang daan at ang isang libo ay simpleng pagpapalaki ng gayon ding sagisag. Sa ika-anim na kabanata, isinusulong ng isang daan at dalawampu ang mapanlinlang na kautusan, at ang isang daan at dalawampu ay sagisag ng mga saserdote. Kung isasaalang-alang ang "line upon line," ang piging ni Belshazzar ay nagsasalarawan ng paghatol sa isang tiwaling pamamahala ng estado, at paghatol sa isang tiwaling pamamahalang eklesiastiko. Lasing si Belshazzar sa alak ng Babilonya, at pagkatapos ay nagpasyang lapastanganin ang mga banal na sisidlan ng templo ng Diyos sa Jerusalem.

Sinasabi ng propeta, 'Nakita ko ang isa pang anghel na bumaba mula sa langit, na may dakilang kapangyarihan; at naliwanagan ang lupa sa pamamagitan ng kanyang kaluwalhatian. At siya'y sumigaw nang makapangyarihan, na may malakas na tinig, na nagsasabi, Bumagsak, bumagsak ang dakilang Babilonia, at naging tahanan ng mga demonyo' (Revelation 18:1, 2). Ito ang gayunding mensahe na ibinigay ng ikalawang anghel. Bumagsak ang Babilonia, 'sapagkat pinainom niya ang lahat ng mga bansa ng alak ng poot ng kanyang pakikiapid' (Revelation 14:8). Ano ang alak na iyon?-Ang kanyang mga maling doktrina. Ibinigay niya sa sanlibutan ang isang huwad na sabbath sa halip na ang Sabbath ng ikaapat na utos, at inulit ang kabulaanang unang sinabi ni Satanas kay Eba sa Eden-ang likas na kawalang-kamatayan ng

kaluluwa. Marami pang magkaugnay na kamalian ang kanyang ipinalaganap sa malayo at malawak, 'itinuturo bilang mga doktrina ang mga utos ng mga tao' (Matthew 15:9). Selected Messages, aklat 2, 118.

Ang alak na iniinom ni Belsasar ay ang idolatrong Sabat ng kapapahan, sapagkat ang piging ay kumakatawan sa propetikong “oras” ng batas ng Linggo. Ang mga sisidlan ng santuwaryo na dinala niya sa bulwagan ng piging ay hindi lamang kumakatawan sa paghihimagsik laban sa Diyos, kundi ang mga banal na sisidlan ay kumakatawan din sa bayan ng Diyos, sapagkat ang literal ay kumakatawan sa espirituwal, at ang mga tao ay mga sisidlan.

Gayunman, ang matibay na pinagsasaligan ng Diyos ay nananatili, na may tatak na ito: Nakikilala ng Panginoon ang mga sa kaniya; at, Lumayo sa kalikuan ang bawat tumatawag sa pangalan ni Cristo. Ngunit sa isang malaking bahay ay hindi lamang may mga sisidlang yari sa ginto at sa pilak, kundi mayroon ding mga sisidlang yari sa kahoy at sa lupa; at ang iba ay sa pagkadangal, at ang iba ay sa kakutyaan. Kaya kung ang sinuman ay magpakalinis mula sa mga ito, siya’y magiging sisidlang sa pagkadangal, pinabanal, at marapat gamitin ng Panginoon, at nakahanda sa bawat mabuting gawa. 2 Timoteo 2:19-21.

Sa gitna ng paglapastangan sa bayan ng Diyos sa pamamagitan ng sapilitang pagsamba sa araw ng Linggo, isinasaad ng naglalagablab na sulat-kamay ang kapahamakan ni Belsasar.

Sa oras ding yaon ay lumitaw ang mga daliri ng kamay ng isang tao, at sumulat sa tapat ng kandelyero sa ibabaw ng apog ng pader ng palasyo ng hari: at nakita ng hari ang bahaging yaon ng kamay na sumusulat. Nang magkagayo’y nagbago ang mukha ng hari, at nabagabag siya sa kaniyang mga pag-iisip, anupa’t nangaluwag ang mga kasukasuan ng kaniyang mga balakang, at ang kaniyang mga tuhod ay nagsalpuhan sa isa’t isa. Sumigaw ang hari nang malakas na ipasok ang mga astrologo, ang mga Caldeo, at ang mga manghuhula. At nagsalita ang hari at sinabi sa mga pantas ng Babilonia, Sinumang makababasa ng sulat na ito, at magpapakilala sa akin ng kahulugan nito, ay bibihisan ng iskarlata, at pagkakalooban ng isang tanikala ng ginto sa kaniyang leeg, at siya’y magiging ikatlong pinuno sa kaharian. Daniel 5:5-7.

Sa kasaysayan, nauunawaang ipinahihiwatig ng siping ito na iniwan ng ama ni Belshazzar ang trono ng pamumunong politikal kay Belshazzar, at dahil dito ang pinakamataas na maiaalok ng anak niyang ito kapalit ng pagpapakahulugan sa sulat-kamay ay ang katungkulan bilang ikatlong pinuno. Bago sumapit ang batas ng Linggo sa Estados Unidos, ang pamumunong politikal ay mapapailalim sa pamumunong panrelihiyon na magpapakilala ng isang bagong anyo ng pagsamba. Ang larawan ng halimaw ay kumakatawan sa pagsasanib ng simbahan at estado, na ang simbahan ang may hawak ng kapangyarihan sa ugnayang iyon, at sa batas ng Linggo, si Belshazzar ang haring politikal, kaya’t sumasagisag sa estado, subalit siya’y ikalawa lamang sa pamumuno, nasa ilalim ng awtoridad panrelihiyon ng kanyang ama. Ang pinakamataas na maiaalok niya kay Daniel ay ang maging ikatlo.

Nang natiwali ang unang iglesia sa pagtalikod sa kapayakan ng ebanghelyo at sa pagtanggap ng mga ritwal at kaugalian ng mga pagano, nawala sa kaniya ang Espiritu at kapangyarihan ng Diyos; at upang kontrolin ang budhi ng mga tao, hinanap niya ang tangkilik ng kapangyarihang sekular. Ang naging bunga ay ang Kapapahan, isang iglesia na kumontrol sa kapangyarihan ng

estado at ginamit ito upang isulong ang sarili niyang mga layon, lalo na para sa pagpaparusa sa “heresy.” Upang makabuo ang Estados Unidos ng isang larawan ng hayop, ang kapangyarihang pangrelihiyon ay dapat magkaroon ng gayong pagkontrol sa pamahalaang sibil na ang awtoridad ng estado ay gagamitin din ng iglesia upang isakatuparan ang sarili niyang mga layon. . . .

"Ang pamimilit ng pangilin ng Linggo na isinasagawa ng mga Simbahang Protestante ay isang pamimilit ng pagsamba sa kapapahan—sa halimaw. Yaong mga nakauunawa sa mga kahilingan ng ikaapat na utos at pinipiling ipangilin ang huwad sa halip na ang tunay na Sabat ay sa gayo'y nagbibigay-pugay sa kapangyarihang tanging siyang nag-aatas nito. Ngunit sa mismong gawa ng pagpapatupad ng isang relihiyosong tungkulin sa pamamagitan ng kapangyarihang sekular, ang mga simbahan mismo ay lilikha ng isang larawan ng halimaw; kaya nga ang pamimilit ng pangilin ng Linggo sa Estados Unidos ay magiging isang pamimilit ng pagsamba sa halimaw at sa kaniyang larawan." Ang Dakilang Paglalaban, 443, 448, 449.

Sa panahon ng krisis nahahayag ang pagkatao, at ang mahiwagang sulat sa dingding ay lumikha ng krisis sa karanasan ni Belshazzar at nagbigay-tanda sa wakas ng kanyang kaharian, kaya't sumasagisag sa wakas ng kaharian ng hayop na mula sa lupa. Namatay si Belshazzar nang gabing iyon mismo, na kumakatawan sa Batas ng Linggo, kung kailan ibabagsak ang Estados Unidos bilang ikaanim na kaharian sa propesiya ng Biblia sa Batas ng Linggo, subalit ang Estados Unidos ay kaagad na nagiging pangunahing hari sa hanay ng sampung hari. Ang sampung hari ang ikapitong kaharian sa propesiya ng Biblia, at agad silang sumasang-ayon na ibigay ang kanilang kahariang ikapito sa hayop.

Sapagkat inilagay ng Diyos sa kanilang mga puso na tuparin ang kaniyang kalooban, at magkaisa, at ibigay ang kanilang kaharian sa halimaw, hanggang sa matupad ang mga salita ng Diyos. Apocalipsis 17:17.

Mabilis ang mga pangwakas na pagkilos, at ang paglipat mula sa ikaanim na kaharian tungo sa ikapito, at pagkatapos ay sa ikawalo, ay mabilis, sapagkat ang sanlibutan noon ay nasa isang dakilang krisis. Ang pagbagsak ng halimaw na mula sa lupa ay nagdudulot ng takot kay Belsasar, at bilang pangunahin sa sampung hari, kinakatawan niya ang takot na mararanasan ng lahat ng mga hari sa lupa sa pagbagsak ng Estados Unidos. Sa Apocalipsis kabanata labing-isa, ang “oras” ng paglitaw ng sulat-kamay sa dingding ay ang “oras” ng dakilang lindol. Sa puntong iyon, tatlong sagisag ng Islam ang minarkahan, at ang Islam ang nagdudulot ng takot sa mga hari sa mga huling araw.

Sapagkat, narito, ang mga hari ay nagkatipon; magkasama silang nagdaan. Nang ito'y kanilang nakita, sila'y namangha; nabagabag sila, at nagmadaling lumayo. Lumukob sa kanila roon ang takot, at ang kirot, gaya ng sa babaing nanganganak. Binabasag mo ang mga sasakyang-dagat ng Tarshish sa pamamagitan ng silangang hangin. Kung paanong aming narinig, gayon din ay aming nakita, sa lunsod ng Panginoon ng mga hukbo, sa lunsod ng aming Diyos: itatag ito ng Diyos magpakailanman. Selah. Awit 48:4-8.

Ang mga panginoon, o mga hari, ay nakatipon sa piging ni Belshazzar, na umiinom ng alak ng Babilonia at humahawak at tinitingnan ang mga banal na sisidlan ng santuwaryo ng Diyos, nang

sila'y sinaklot ng takot, gaya ng kinakatawan ng takot ni Belshazzar nang lumitaw ang sulat-kamay sa dingding. Ang takot ni Belshazzar ang nagpasimula ng isang tumitinding takot na kinakatawan ng isang babaing nasa pagdaramdam ng panganganak, at ang "oras" ng Apocalipsis labing-isa ay humahantong sa kabanata labindalawa, kung saan ang watawat ay kinakatawan bilang isang babaing malapit nang manganak. Ang unang kirot ng panganganak ay ang sulat-kamay sa dingding ng bulwagan ng piging. Ang takot ay sanhi ng "silangang hangin" ng Islam, na "sumisira sa mga sasakyang-dagat ng Tarsis."

Sa bulwagan ng piging ni Belsasar, "isang libong mahal na tao" ang umiinom ng alak ng Babilonya, na kumakatawan sa pagpapatupad ng Linggo. Sa panahong iyon, nagsisimulang tumugtog ng musika ang orkestra ni Nabucodonosor, habang ipinapapasok ni Belsasar ang mga palamuti ng santuwaryo. Nagsisimulang umawit ang patutot ng Tiro, at ang tumalikod na Israel ay nagsisimulang magsayaw sa palibot ng gintong idolo ni Nabucodonosor. Ngunit ang kasiyahan ay binulabog ng "hanging silangan," na siyang "ikatlong aba" na agad dumarating, at siyang "ika-pitong trumpeta." Kapag binulabog ng Islam ang kasiyahan, "nagalit ang mga bansa." Sila'y nagalit, sapagkat ang mga sasakyang-dagat ng Tarsis, na sagisag ng istrukturang pang-ekonomiya ng daigdig, ay saka nilulubog sa kalagitnaan ng dagat.

Ang Tarshish ay naging iyong mangangalakal dahil sa karamihan ng sari-saring kayamanan; sa pilak, bakal, lata, at tingga ay nangalakal sila sa iyong mga pamilihan. Si Javan, Tubal, at Meshech, sila ang iyong mga mangangalakal; nangalakal sila sa iyong pamilihan ng mga tao at ng mga sisidlang tanso. Ang mga mula sa sambahayan ni Togarmah ay nangalakal sa iyong mga pamilihan ng mga kabayo, mga mananakay, at mga mula. Ang mga lalaki ng Dedan ay iyong mga mangangalakal; maraming mga pulo ang naging kalakal ng iyong kamay; nagdala sila sa iyo bilang kaloob ng mga sungay na garing at ebano. Ang Syria ay iyong mangangalakal dahil sa karamihan ng mga kalakal na gawa mo; nangalakal sila sa iyong mga pamilihan ng mga esmeralda, purpura, at gawang burda, at pinong lino, at korales, at agata. Si Juda, at ang lupain ng Israel, sila ang iyong mga mangangalakal; nangalakal sila sa iyong pamilihan ng trigo ng Minnith, at Pannag, at pulot, at langis, at balsamo. Ang Damasco ay iyong mangangalakal sa karamihan ng mga kalakal na gawa mo, dahil sa karamihan ng lahat ng kayamanan; sa alak ng Helbon, at puting lana. Si Dan at gayundin si Javan na paroo't parito ay nangalakal sa iyong mga pamilihan; kumikinang na bakal, kasia, at kalamo, ang nasa iyong pamilihan. Ang Dedan ay iyong mangangalakal ng mahahalagang tela para sa mga karwahe. Ang Arabia, at ang lahat ng mga prinsipe ng Kedar, ay nangalakal na kasama mo ng mga kordero, at mga tupang lalaki, at mga kambing; sa mga ito sila ang iyong mga mangangalakal. Ang mga mangangalakal ng Sheba at Raamah, sila ang iyong mga mangangalakal; nangalakal sila sa iyong mga pamilihan ng pinakamainam sa lahat ng mga espesia, at ng lahat ng mahahalagang bato, at ginto. Si Haran, at Canneh, at Eden, ang mga mangangalakal ng Sheba, Asshur, at Chilmad, ay iyong mga mangangalakal. Ang mga ito ay iyong mga mangangalakal sa sarisaring bagay: sa bughaw na kasuotan, at gawang burda, at sa mga kaban ng mararangyang kasuotan, nakataling may mga panali at gawa sa sedro, sa gitna ng iyong mga kalakal. Ang mga sasakyang-dagat ng Tarshish ay umawit tungkol sa iyo sa iyong pamilihan; at ikaw ay napuno at naging lubhang maluwalhati sa kalagitnaan ng mga dagat. Ang iyong mga mananagwan ay nagdala sa iyo sa malalawak na tubig; sinira ka ng hanging silangan sa

kalagitnaan ng mga dagat. Ang iyong mga kayamanan, at ang iyong mga pamilihan, ang iyong kalakal, ang iyong mga mandaragat, at ang iyong mga piloto, ang iyong mga tagapagtapal ng sasakyang-dagat, at ang mga namamahala ng iyong kalakal, at lahat ng iyong mga lalaking pandigma na nasa iyo, at ang buong iyong pulutong na nasa kalagitnaan mo, ay mabubuwal sa kalagitnaan ng mga dagat sa araw ng iyong pagbagsak. Ezekiel 27:12-26.

Ang "mga sasakyang-dagat ng Tarshish" ay sagisag ng istrukturang pang-ekonomiya ng planetang daigdig, at ang mga ito ay nilulubog sa kalagitnaan ng dagat ng "hanging silangan." Ipinabatid sa atin ni Ezekiel na ito ay nagaganap sa "araw ng iyong kapahamakan," at ang paksa ng ika-dalawampu't pitong kabanata ng Ezekiel ay ang panaghoy para sa Tyrus.

Muling dumating sa akin ang salita ng Panginoon, na nagsasabi, Ngayon, ikaw na anak ng tao, magtaas ka ng panaghoy para sa Tyrus; At sabihin mo sa Tyrus, O ikaw na nasa bukana ng dagat, na isang mangangalakal ng mga bayan sa maraming pulo, Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos; O Tyrus, sinabi mo, Ako'y sakdal sa kagandahan. Ezekiel 27:1-3.

Ang araw ng pagkawasak ng Tyrus ang siyang paksa ng panaghoy. Ang araw ng pagkawasak ng Tyrus ay ang batas ng Linggo, sapagkat ang Tyrus ay sagisag ng kapapahan, na ang hatol laban dito ay nagsisimula sa "oras" na ang ikalawang tinig ng Apocalipsis labing-walo ay nagsisimulang tumawag sa mga tao na lumabas mula sa Babilonya.

At narinig ko ang isa pang tinig mula sa langit, na nagsasabi, Magsilabas kayo mula sa kaniya, bayan ko, upang huwag kayong makibahagi sa kaniyang mga kasalanan, at upang huwag kayong tumanggap ng kaniyang mga salot. Sapagkat ang kaniyang mga kasalanan ay umabot hanggang sa langit, at naalaala ng Diyos ang kaniyang mga katampalanan. Gantihan ninyo siya ayon sa ipinaganti niya sa inyo, at gantihan ninyo siya ng ibayong doble ayon sa kaniyang mga gawa: sa kopang kaniyang pinuno ay ipuno ninyo sa kaniya ng doble. Kung gaano niya pinaluwalhati ang sarili at namuhay sa karangyaan, gayon din ang ibigay ninyo sa kaniya ng pahirap at dalamhati: sapagkat sinasabi niya sa kaniyang puso, Ako'y nakaluklok bilang reyna, at hindi ako balo, at hindi makakakita ng dalamhati. Kaya't darating sa isang araw ang kaniyang mga salot: kamatayan, pagluluksa, at kagutuman; at lubusang susunugin siya sa apoy: sapagkat makapangyarihan ang Panginoong Diyos na humahatol sa kaniya. At ang mga hari sa lupa, na nakiapid at namuhay sa karangyaan kasama niya, ay tatangisan siya at dadalamhatiin siya, pagka nakita nila ang usok ng kaniyang pagkasunog, na nakatayo sa malayo dahil sa takot sa kaniyang pahirap, na nagsasabi, Aba, aba, ikaw na dakilang lunsod, Babilonia, ikaw na makapangyarihang lunsod! sapagkat sa isang oras dumating ang iyong kahatulan. At ang mga mangangalakal sa lupa ay iiyak at dadalamhatiin siya; sapagkat wala nang bumibili ng kanilang mga kalakal. Apocalipsis 18:4-11.

Ang salitang ginamit nang limang ulit bilang "oras" sa aklat ni Daniel ay laging kumakatawan sa isang uri ng paghuhukom. Ang uri ng paghuhukom ay tinutukoy ng konteksto ng talatang pinaggamitan nito. Sa ikaapat na kabanata ng aklat ni Daniel, unang ginamit ang salitang "oras" upang ipahayag ang pagdating ng paghuhukom, maging ang paghuhukom na pagsisiyasat na nagsimula noong Oktubre 22, 1844, o ang paghuhukom na ipatutupad na magsisimula sa batas ng Linggo. Sa dalawang kasong ito, kapwa ang paghuhukom na pagsisiyasat at ang paghuhukom na

ipatutupad ay progresibo. Nagsisimula ang paghuhukom na ipatutupad laban sa kapapahan sa batas ng Linggo sa Estados Unidos. Iyon ang nagtatakda ng "oras" na nagsisimula ang paghuhukom na ipatutupad laban sa kapapahan; at ang "oras" na iyon ang "oras" ng malaking lindol sa Apocalipsis, kabanata labing-isa, kung kailan ang dalawang saksi, na kinakatawan nina Sadrach, Mesach, at Abednego, ay itinatapon sa hurnong maapoy, bilang watawat na itinataas, gaya ng makapangyarihang hukbo ni Ezekiel. Ang "oras" na iyon ang sandali kung kailan lumilitaw ang sulat-kamay sa pader ni Belsasar.

Ang "mga sasakyang-dagat ng Tarshish", na kumakatawan sa estruktura ng pang-ekonomiyang mga linya ng suplay ng planetang Daigdig, ay pinalulubog sa kalagitnaan ng mga dagat sa panahong iyon, at nagdudulot ito ng takot sa mga mangangalakal at mga hari sa daigdig, na kinakatawan ni Belshazzar.

Sa Pahayag 11, ang "oras" ay yaong takdang sandali kung kailan ang "ikatlong Sa Aba" ng Islam ay dumarating agad, at tumutunog ang Ikapitong Trumpeta, at ang mga bansa ay napupukaw sa galit. Ang tatlong sagisag na iyon ay pawang tumutukoy sa Islam bilang probidensiyal na kasangkapan na ginagamit ng Panginoon upang isakatuparan ang pagpatay kay Belsasar sa mismong "oras" na iyon. Si Belsasar ay pinatay ng mga kaaway na palihim na pumasok sa kaniyang kaharian sa pamamagitan ng mga tarangkahang sa kapabayaan ay iniwang bukas, gaya ng pader sa hangganan sa pagitan ng Mehiko at Estados Unidos na sa kapabayaan ay iniwang bukas, habang lumalapit ang "oras" ng "dakilang lindol."

Ang paggaling ng sugat na nakamamatay ng Papado ay inilalahad sa huling anim na talata ng ikalabing-isang kabanata ng Daniel. Sa mga talatang iyon, tinutukoy ang tatlong hadlang na nalalampan habang gumagaling ang sugat na nakamamatay ng Papado. Ang Hari sa Hilagaan ay laging nilulupig ang tatlong hadlang sa kaniyang pag-akyat sa kataas-taasang kapangyarihan, at lagi sa ganitong ayos: una, ang kaniyang kaaway; ikalawa, ang kaniyang kaalyado; at sa wakas, ang kaniyang biktima. Ang unang nasakop ay ang Hari sa Timugan, na kumakatawan sa Unyong Sobyet, ang huling kaaway ng Roma, na tinangay noong 1989. Ang ikalawang hadlang ay ang maluwalhating lupain, na kaalyado ng Roma na lumupig sa USSR para sa Roma, ang Estados Unidos, na nilulupig sa "oras" na ating isinasaalang-alang ngayon. Pagkatapos nito, ang ikatlong hadlang, na inilarawan bilang Egipto, ay kumakatawan sa panahon kung kailan kukunin ng Papado ang pamamahala sa kaniyang biktima, ang Nagkakaisang mga Bansa.

Noong 1989, nang mabuksan ang tatak ng mga talatang iyon at, pagkaraan, lumago ang kaalaman hinggil sa mga iyon, napagtanto na ang paganong Roma, ang papal na Roma, at pagkatapos ay ang makabagong Roma (na kinakatawan bilang ang Hari sa Hilaga sa huling anim na talata ng ikalabing-isang kabanata ng Daniel), ay bawat isa'y kailangang mapagtagumpayan ang tatlong heograpikong hadlang bago sila maitatag bilang isang kaharian. Para sa paganong Roma, ang tatlong hadlang na iyon ay kinakatawan bilang tatlong direksiyon.

At mula sa isa sa kanila ay sumibol ang isang maliit na sungay, na lubhang lumaki, patungo sa timog, at patungo sa silangan, at patungo sa kaayaayang lupain. Daniel 8:9.

Para sa Roma ng Kapapahan, tatlong sungay sila na kailangang bunutin.

Pinagmasdan ko ang mga sungay, at, narito, may isa pang munting sungay na sumibol sa gitna nila, na sa harap nito ay nabunot sa ugat ang tatlo sa mga unang sungay; at, narito, sa sungay na ito ay may mga matang tulad ng mga mata ng tao, at isang bibig na nagsasalita ng mga dakilang bagay. Daniel 7:8.

Para sa makabagong Roma (ang hari sa hilagaan), na kinakatawan sa huling anim na talata ng Daniel labing-isa, ang tatlong hadlang ay ang hari sa timugan, ang maluwalhating lupain, at ang Ehipto. Gaya ng sa paganong Roma at Roma ng Papasiya, ang tatlong hadlang ay kumakatawan sa mga heograpikong hadlang. Ang makabagong Roma, na kinakatawan bilang hari sa hilagaan sa huling anim na talata ng Daniel labing-isa, ay kailangang malampasan ang tatlong "pader", at sa unang pader ay may isang pilosopikong "pader" na inalis kasabay ng pagkakabuwal ng isang literal na pader. Noong 1989, nang pinabagsak ng hari sa hilagaan ang Unyong Sobyet (ang hari sa timugan), inalis ang pilosopikong "pader" ng "Kurtinang Bakal," samantalang binuwag ang Pader ng Berlin.

Sa "oras" ng paghuhukom kay Belshazzar, kung kailan ang sulat-kamay ay nasa dingding, at ang kaniyang mga kaaway ay palihim na pumapasok sa mga pintuang-bayan na walang bantay, ang pilosopikong "pader" ng pagkakahiwalay ng simbahan at estado ay inalis, samantalang ang Islam ng ikatlong "Sa Aba" ay palihim nang nakapasok sa pamamagitan ng "pader" na walang bantay sa katimugang hangganan ng maluwalhating lupain.

Kapag malupig ang "Egypt", na kumakatawan sa United Nations, at maalis ang pilosopikal na "pader ng pambansang soberanya", habang ang bawat bansa ay napipilitang tanggapin ang nag-iisang pandaigdigang pamahalaan na pinamumunuan ng patutot ng Tiro. Sa panahong iyon, magaganap ang isang pagbagsak sa pananalapi na magdudulot ng batas militar at despotismo ng mga huling araw. Maaaring may mangyari nga sa isang lansangang tinatawag na "Wall Street".

“Ang mismong mga yaman na ngayo’y napakakaunti ang inilalagak sa adhikain ng Diyos, at makasariling iningatan, ay sa di maglalaon ay itatapon, kasama ng lahat ng mga diyos-diyosan, sa mga nunukal at sa mga paniki. Ang salapi ay malapit nang lubhang bumaba ang halaga nang biglang-bigla, kapag ang katotohanan ng mga tagpong walang hanggan ay mahahayag sa pandama ng tao.” Welfare Ministry, 266.

Ipagpapatuloy natin sa susunod na artikulo ang ating pag-aaral hinggil kay Belshazzar.

Sa kasalukuyan, gaya noong mga araw ni Elias, malinaw na iginuhit ang hangganang naghihiwalay sa bayan ng Diyos na nag-iingat ng Kaniyang mga utos at sa mga sumasamba sa mga huwad na diyos. “Hanggang kailan kayo mag-aalinlangan sa pagitan ng dalawang isipan?” sumigaw si Elias; “kung ang Panginoon ay Diyos, sumunod kayo sa Kaniya; ngunit kung si Baal, sumunod nga kayo sa kaniya.” 1 Kings 18:21. At ang mensahe para sa araw na ito ay: “Bumagsak, bumagsak ang dakilang Babilonia.... Lumabas kayo mula sa kaniya, Aking bayan, upang huwag kayong makibahagi sa kaniyang mga kasalanan, at upang huwag kayong tumanggap ng kaniyang mga salot. Sapagkat ang kaniyang mga kasalanan ay umabot hanggang sa langit, at naalaala ng Diyos ang kaniyang mga kalikuan.” Revelation 18:2, 4, 5.

“Hindi na nalalayo ang panahon na ang pagsubok ay darating sa bawat kaluluwa. Ang pagpangingilin sa huwad na Sabat ay igigiit sa atin. Ang tunggalian ay magiging sa pagitan ng mga utos ng Diyos at ng mga utos ng mga tao. Yaong mga nagparaya, hakbang-hakbang, sa mga kahilingan ng sanlibutan at sumang-ayon sa mga kaugalian ng sanlibutan ay sa panahong iyon ay pasasakop sa mga may kapangyarihan, kaysa isailalim ang kanilang sarili sa panlilibak, pag-alipusta, banta ng pagkabilanggo, at kamatayan. Sa panahong iyon, mahihiwalay ang ginto sa latak. Ang tunay na kabanalan ay malinaw na maihihiwalay sa panlabas na anyo at kinang nito. Maraming bituin na ating hinangaan dahil sa kanilang kaningningan ay saka maglalaho sa kadiliman. Yaong mga nagsuot ng mga palamuti ng santuwaryo, ngunit hindi nararamtan ng katuwiran ni Cristo, ay mahahantad noon sa kahihyan ng kanilang sariling kahubaran.” Mga Propeta at mga Hari, 187, 188.